

657.

Obwieszczenie Ministra Spraw Zagranicznych

z dnia 8 sierpnia 1923 r.

w przedmiocie podpisania w Poznaniu dn. 18 lipca 1923 roku przez pełnomocników Rządów Rzeczypospolitej Polskiej i Rzeszy Niemieckiej protokołu, dotyczącego art. 1 polsko-niemieckiego układu z dn. 29 kwietnia 1922 r. w sprawie ułatwień ruchu granicznego.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w dniu 18 lipca 1923 roku podpisany został w Poznaniu przez pełnomocników Rządów Rzeczypospolitej Polskiej i Rzeszy Niemieckiej protokół, dotyczący uznania za miarodajny niemieckiego tekstu art. 1 polsko-niemieckiego układu z dn. 29 kwietnia 1922 roku w sprawie ułatwień ruchu granicznego (Dz. U. R. P. № 87, poz. 782 z 1922 r.).

Powyższy protokół brzmi słowo w słowo jak następuje:

Protokół.

W artykule 1 polsko-niemieckiego układu w sprawie ułatwień dotyczących ruchu granicznego istnieje sprzeczność pomiędzy polskim i niemieckim tekstem. Stosownie do polskiego tekstu używanie osobowych i pośpiesznych pociągów jest dozwolone, o ile dany pociąg zatrzymuje się w obrębie 10-cio kilometrowym od granicy polsko-niemieckiej; w niemieckim tekście jest używanie pociągów pośpiesznych oraz pociągów, które nie zatrzymują się w obrębie 10-cio kilom. pasa, zakazane.

* Niżej podpisani wyrażają niniejszem zgodę swoich Rządów na to, żeby niemiecki tekst, który jest wyrazem prowadzonych w tej sprawie rokowań był miarodajnym.

Poznań, dnia 18 lipca 1923 r.

M. Koczorowski

P. Eckardt

Protokoll.

Im Artikel 1 des polnisch-deutschen Abkommens über Erleichterungen des Grenzverkehrs vom 29 April 1922 besteht zwischen dem polnischen und dem deutschen Wortlaut eine Unstimmigkeit. Nach dem polnischen Wortlaut ist die Benutzung von Personen und Schnellzügen nur dann erlaubt, wenn ein solcher Zug innerhalb von 10 Kilometern von der polnisch-deutschen Grenze hält; in dem deutschen Text lautet dagegen die Bestimmung dahin, dass die Benutzung der Eisenbahn in Schnellzügen sowie in Zügen, die nicht innerhalb 10 Kilometer von der polnisch-deutschen Grenze entfernt halten, ausgeschlossen ist.

Die Unterzeichneten bringen hierdurch das Einverständnis ihrer Regierungen damit zum Ausdruck, dass der deutsche Wortlaut, der das Ergebnis der vorhergegangenen Verhandlungen darstellt, als massgebend anzusehen ist.

Posen, den 18 Juli 1923.

M. Koczorowski

P. Eckardt

Minister Spraw Zagranicznych: *M. Seyda*

658.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 10 sierpnia 1923 r.

w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Najwyższej Izby Kontroli w przedmiocie zmiany rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dn. 6 kwietnia 1922 r. w przedmiocie uiszczania opłat sądowych w znaczkach sądowych.

Na zasadzie art. 4 ustawy z dnia 17 marca 1921 r. i art. 6 ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. zmieniających przepisy tymczasowe o kosztach sądowych (Dz. U. R. P. № 32 poz. 194 i № 106 poz. 770) oraz art. 12 ustawy z dnia 3 czerwca 1921 r. o kontroli państwowej (Dz. U. R. P. № 51 poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 46 poz. 406) w przedmiocie uiszczania opłat sądowych

w znaczkach sądowych otrzymuje brzmienie następujące:

„Opłaty sądowe z wyjątkiem wskazanych w § 2 uiszczą się w znaczkach sądowych. Opłaty na sumę powyżej 60.000 mk. można wpłacać również w gotówce. Opłaty ponad 300.000 mk. uiszczą się tylko w gotówce, przyczem do kas poborowych przy sądach okręgowych (apelacyjnych) mogą być wpłacane w gotówkę opłaty nie przewyższające 1.000.000 mk. Opłaty ponad 1.000.000 mk. mają być wpłacane wyłącznie do kas skarbowych”.

§ 2. § 3 rozporządzenia z dnia 6 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 46 poz. 406) otrzymuje brzmienie następujące:

„Znaczki sądowe będą 5 kategorii: po 100 mk., 500 mk., 1.000 mk., 5.000 mk. i 10.000 mk.”.

§ 3. Za pomocą znaczków sądowych po 1 mk., 5 mk., 10 mk. i 50 mk. mogą być uiszczane opłaty sądowe do czasu wyczerpania zapasu tych znaczków, nie dłużej jednak niż w ciągu sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.